

עת"א 58424/09/17 - יוסף משה נגד שירות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

28 ספטמבר 2017

עת"א 17-09-58424 משה(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט ד"ר רון שפירא, סגן נשיא
העוטר יוסף משה (אסיר)
ע"י ב"כ עוזף יוסף נגר
נגד
1. שירות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל
משיבים

פסק דין

בפני עתירת אסיר שהוגשה נגד החלטת המשיבים שלא להוציא את העוטר לחופשה למשך השתתפות בחגיגת ברית המילה של נכדו שצפיה להתקיים ביום 30.9.17. ועור כי למעשה בעת שהוגשה העתירה טרם התקבלה ההחלטה, כפי שיפורט, אלא שבהעדיף החלטה ראה העוטר את השהיי כסירוב והגיש עתירה. צוין עוד כי העתירה הוגשה אთמול, ביום 27.9.17 ולכן הוריתי על מתן תגבות שב"ס בדחיפות וקבעתי כי בשים לב ללוחות הזמנים תינתן החלטה על בסיס הבקשה והתגובה שתוגשה.

העוטר, כבן 61, מרצה מאסר בכלא כרמל לתקופה של 18 חודשים בגין עבירות איסור הלבנת הון; איסור עשיית פעולה ברכוש אסור; ארגון עVICת משחקים הגרלות והימורים; עבירות מס; שימוש במרמה או תחבולה; נהיגת רכב מנوعי ללא רישיון; נהיגה בקלות ראש; נהיגה בזמן פסילה; החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית; החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית; והחזקת מקום להימורים או הגרלות. החל לרצות מאstro ביום 23.1.17. תום מאstro נקבע ליום 12.7.18. זהו מאstro הרביעי והוא מסווג לקטgorיה א'.

העוטר טוען כי ביום 23.9.17 נולד נכדו הראשון. הוא פנה טרם לידת נכדו לגורמי הכלא והודיע להם על האירוע הצפוי. לטענתו התבקש להעביר מסמכים על מנת להוציאו לחופשה והעביר את המסמכים בדבר הולדת הנכד לגורמי הכלא, אך עד ליום 26.9.17 טרם נמסרה לו תשובה. لكن, ולאחר שהairoע צפוי להתקיים ביום 13.9.17 שעה 30, הוא מבקש להורות למשיב להוציאו לחופשה חריגה.

המשיב טוען כי פקודת הנציגות מספר 04.40.00 שענינה "חופשות אסירים" (להלן: "הפקודה") קובעת כי אסיר המשווog לקטgorיה א' לא יצא לחופשות סבב. כן קובעת הפקודה כי אירוע בריית של ננד איןנו נמצא כלל בראשימת הטעמים המיוחדים המנוים בפרק ח' לפקודה ואשר בגין ניתן לאשר חופשה מטעמים מיוחדים. טוען כי לשון הפקודה מבחינה מפורשת בין המקרים בהם ניתן לאשר חופשה בנסיבות האירוע לבן משפחה בקרבה ראשונה, כגון אירועי אבל

עמוד 1

שונים, ובין איורו שמחות בהם הקרבה המשפחתית מוגדרת באופן ספציפי. נטען כי המשיב בהיותו רשות מנהלית מחויב לפעול בהתאם להוראות הדין החל על פעולותיו. כן נטען כי בהתייחסתו לאסירים המוחזקים תחתו נהוג המשיב באופן שוווני כפי שהוא רשות מנהלית תנагג. על כן, נטען כי בהעדר עילה בדיון לקבלת פריבילגיה אשר אינה ניתנת לכל האסירים, המשיב מחויב לנוהג כלפי העוטר כדרך שנוהג כלפי כלל המוחזקים במשמרתו. כן נטען כי העוטר לא הציג נסיבות פרטניות הומניטריות או כאלו הצדיקות החרגתו מעניינים של אסירים אחרים.

עוד טוען המשיב כי בעניינו של העוטר קיימת התנגדות גורמי הטיפול שב"ס ל钬פה חירגה מאחר ומדובר באסיר שמקורו לסתמים ומטופל שנים רבות בתחלפי סם. במהלך שהותו בבית סוהר כרמל הוצע לו להשתלב במחלקה טיפולית לאסירים המטופלים בתחלפי סם. תחילתה הסכימים העוטר לטיפול אך לאחר פרק זמן קצר נפלט טיפול על רקע התנהלות כוחנית ובלתי תקינה. ביום מסרב לטיפול. עמדת בית סוהר כרמל צורפה לתגובה המשיב. כן נטען כי ביום 24.9.17 התקבלו המסמכים הרלוונטיים המעידים על הולמת הננד מהעוטר, ללא שנותן מועד קיום ברית המילה, זאת מאוחר טען כי לטענו שנוילד יש צהבת. העוטר התבקש למסור מועד צפוי לקיום ברית ולא עשה זאת עד להגשת העתירה. על כן, נטען כי העוטר אף לא מצאה את ההליך המנהלי טרם פנה לביהם"ש, טעם המצדיק דחינת העתירה על הספ. נטען כי המשיב ומדינת ישראל אמונים על החזקת אסירים בשמורת בטוחה ואחראים גם לעניין הערצת הסיכון והאיוזנים בין הגנה על שלום הציבור מפני מסוכנות האסיר, כמו גם הגנה על שלום האסיר עצמו, לבין חשיבות יציאתו של אסיר钬פה. لكن נטען כי הסירוב לאשר בעת זו את钬פה תואם את אמות המידה הרגילות והモרכות ומהווה החלטה סבירה ביותר המציה בתחום מומחיות המשיבים. נטען כי ההחלטה בעניינו של העוטר מבוססת, סבירה ואחריאות ואילו העוטר לא העלה כל פגם המצדיק התערבותו של בית המשפט בהחלטה.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ואת עמדת קצינת אסירים בבית סוהר כרמל הגעתו למסקנה כי יש לדחות את העתירה שכן לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבותו ומדובר בהחלטה סבירה.

כפי שציין, מדובר בעוטר שמסוג בקטgorיה א' (המודגרת על פי הפקודה כקטgorיה של אסירים שאין להוציאם钬פה משיקולים של סכנה לשולם הציבור או ביטחון המדינה). لكن, בהתאם לפקודה, ניתן לו钬פה רק מטעמים מיוחדים ורק באישור מפקד המחזז. לא ניתן לקבוע במקרה זה כי המשיב פעל בגין פקודה ולנהלים, שכן איורע ברית מילה של ננד אינו נכנס בוגדר רשות הטעמים המיוחדים לממן钬פה על פי הפקודה (פרק ח' לפקודה).

בנוסף, כפי שעולה מעמדת קצינת האסירים בבית הסוהר ומתקבבת המשיב, גם התנהלותו של העוטר בבית הסוהר אינה התנהלות המצדיקה וכי היא钬פה חריגה בנסיבות העניין. חוסר שיתף הפעולה בהליכי טיפול והתנהלותו הכללית אינם מצדיקים חריגה מהפקודות וממן טובות הנהה חריגות. צוין כי钬פה חריגה אינה זכות מוקנית אלא טובת הנהה הננתונה לשיקול דעת המשיב (סעיף 19 לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח - 1978; פקודה "钬פות אסירים").

על כן, בנסיבות אלו, כאשר המשיב פעל בהתאם לפקודה ולנהלים והעוטר אינו מצביע על טעם מיוחד או חריג המצדיק חריגת המנהלים בעניינו, איןני סבור כי יש מקום להעטב בהחלטה שלא לאשר钬פה חריגה לצורך השתתפות בחגיגת ברית המילה של ננדו של העוטר. המשיב אמון על החזקת האסירים בשמורת בטוחה ואחראי להעיר את הסיכון והאיוזנים בין הגנה על שלום הציבור מפני מסוכנות האסיר והגנה על שלום האסיר עצמו לבין חשיבות יציאתו של

האסיר לחופשה. במקרה זה לא מצאתי כי מדובר בהחלטה בלתי סבירה או כי נפל בההחלטה גם המצדיק התערבות, כמפורט לעיל.

אשר על כן, העטירה נדחתת.

עם זאת ישΚוֹל שב"ס, בהתאם לנוהלים ולפקודות, לאפשר לעוטר ביקור פתוח של הננד והוריו. ככל שהדבר ניתן תיימסר לעוטר הודעה מתאימה.

המציאות תעבור עותק לב"כ הצדדים ולווטר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ח, 28 ספטמבר 2017, בהדר הצדדים.

ד"ר ר. שפירא, ס. נשיא